



P_697978

OR-OP-II.0821.94.2017.AG

Warszawa, dnia 1 marca 2017 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.
1 6. 03. 2017

Data wpływu

Pan

Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura Związków Województw RP

e-mail:

biuro@zwrp.pl

l.sztramska@zwrp.pl

Nawiązując do pisma przesłanego drogą elektroniczną w dniu 22 lutego 2017 roku, dotyczącego prośby o opinię do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o pracownikach samorządowych (KP Kukiz'15) poniżej przedstawiam następujące uwagi.

Od wielu lat założeniem administracji rządowej i projektodawców, jest dokonywanie zmian w pragmatyce służbowej pracowników samorządowych zmierzających do wprowadzania przepisów zrównujących pod względem praw i obowiązków, zatrudnienia, wynagradzania itp., pracowników samorządowych z pracownikami państwowymi i korpusu służby cywilnej. Jako uzasadnienie tych działań wskazywano, iż obie grupy są pracownikami administracji publicznej (co jest prawdą) i nie powinno być między nimi istotnej różnicy w wyżej wymienionych sferach. Znając aktualne praktyki legislacyjne proponowane zmiany zostaną wprowadzone bez względu na stanowisko strony samorządowej w tej kwestii. Jednakże, mając na uwadze wyżej wskazaną „historię” i argumenty, co do negatywnych skutków „instytucji gabinetów politycznych”, przytoczonych w uzasadnieniu do projektu, należy stwierdzić, że w całości mają one zastosowanie do „gabinetów politycznych” w administracji rządowej. W administracji rządowej kwestie te uregulowane zostały w art. 47¹ ustawy z dnia 16 września 1982r. o pracownikach państwowych (Dz. U. z 2016 r. poz.1511, z późn.zm.)

Różnica pomiędzy rozwiązaniami z ustawy o pracownikach państwowych i ustawy o pracownikach samorządowych sprowadza się do tego, że w ustawie o pracownikach samorządowych nie ma formalnej instytucji gabinetów politycznych i liczba zatrudnionych doradców, asystentów jest uzależniona od liczby mieszkańców w gminie, powiecie, województwie. Nie może ona przekraczać liczby określonej w tej ustawie, a w ustawie o pracownikach państwowych liczba osób zatrudnianych w gabinetach politycznych i doradców i osób pełniących funkcje doradców osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe nie jest określona i nie jest obwarowana żadnymi kryteriami. Skoro zatem przedstawiony projekt usuwa z obrotu prawnego doradców i asystentów organów jednostek samorządu terytorialnego, to opierając się na zasadzie równości jednolitości rozwiązań prawnych jednostkach administracyjnych organów władzy publicznej, podobne zmiany powinny nastąpić w stosunku do doradców określonych w przywołanym art. 47¹ ustawy o pracownikach państwowych.



Biorąc pod uwagę powyższe, wprowadzające w błąd jest stwierdzenie, że „jednostki samorządu terytorialnego mogą zatrudnić na stanowiskach asystentów i doradców blisko 10 tys. osób”. Nie ma ono odzwierciedlenia w rzeczywistości. Z danych przytoczonych przez projektodawców z ok. 75% jst wynika, że na tych stanowiskach w 2015 r. zatrudnione były 772 osoby (w przeliczeniu na pełne etaty). Skala zatrudnienia jest zatem niewielka, a oszczędności, które mogłyby zostać uzyskane w wyniku likwidacji stanowisk asystentów i doradców, można określić jako pozorne. Pochodzące z tego tytułu środki należałoby przeznaczyć na realizację zadań wykonywanych dotychczas przez asystentów i doradców, co byłoby związane z zatrudnieniem nowych osób. Ponadto, istniejący mechanizm dwutygodniowego okresu wypowiedzenia asystentom i doradcom umowy o pracę skutkuje niższymi kosztami niż zatrudnienie do tych samych zadań pracowników na stanowiskach urzędniczych na podstawie umowy o pracę zawartą na czas nieokreślony.

Nie można też zgodzić się z zarzutem, że ustawa o pracownikach samorządowych nie określa zadań, jakie mają wykonywać osoby zatrudnione na stanowiskach asystentów i doradców, ponieważ ustawa nie określa takich zadań także dla innych grup stanowisk, podobnie jak ustawa z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1511). Zadania doradców i asystentów, podobnie jak pozostałych pracowników samorządowych, są ściśle określone przez kierowników jednostek zatrudniających, zgodnie z obowiązującymi w nich systemami zarządzania, w tym w szczególności w zakresach czynności, obowiązków, uprawnień, odpowiedzialności każdego pracownika. Brak jest podstaw w postaci wyników badań, audytów czy postępowań kontrolnych do formułowania tezy, że na stanowiskach doradców i asystentów zatrudnione są osoby nieposiadające żadnych kompetencji. Osoby te podlegają takim samym regułom oceny jak pozostali pracownicy samorządowi.

Projektodawcy nie wyjaśniają, co kryje się pod użytym w uzasadnieniu stwierdzeniem, iż „stanowiska asystentów i doradców (...) mają szczególny, osobisty charakter powiązania” oraz na jakiej podstawie wniosek ten został sformułowany.

Treść art. 2 projektowanej ustawy stoi w sprzeczności z art. 24 Konstytucji RP w związku z art. 30 i art. 63 – 66 Kodeksu pracy. Zgodnie z treścią art. 24 zdanie pierwsze Konstytucji praca znajduje się pod ochroną Rzeczypospolitej Polskiej. Przypadki, w których następuje rozwiązanie umowy o pracę określono w sposób wyczerpujący w przytoczonych przepisach Kodeksu pracy. Przepisy te nie przewidują, rozwiązania umowy o pracę w innym trybie, niż określony tymi przepisami. Oznacza to, że nie może dojść do rozwiązania umów o pracę z doradcami i asystentami z dniem wejścia w życie proponowanej ustawy. Stąd art. 2 powinien zostać usunięty. Uchwalenie tej ustawy, po usunięciu art. 2, będzie pracodawcę obligować do rozwiązania umów o pracę z doradcami i asystentami w trybie i na zasadach określonych w art. 30 Kp, a przyczyną ją uzasadniającą będzie treść proponowanej ustawy rugującej z obrotu prawnego możliwość zatrudnienia na stanowiskach doradców i asystentów.

Za negatywnym zaopiniowaniem przedłożonego projektu ustawy o zmianie ustawy o pracownikach samorządowych przemawia również fakt, że procedowany obecnie w Sejmie RP podobny projekt aktu prawnego (poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o pracownikach samorządowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw – druk nr 247) otrzymał negatywne opinie Podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia poselskiego projektu (...) i Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej, które wniosły o jego odrzucenie przez Sejm (Sprawozdanie z 23 lutego 2017 r., Druk nr 1316).

Tamara Borkowska

Zastępca Dyrektora Departamentu
ds. Organizacyjno-Prawnych

/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Sprawę prowadzi:

Anna Górka

Wydział Prawno-Legislacyjny – Departament Organizacji

tel. (22)5979672

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 17 marca 2017 r.

